

ind derpaa. Derimod skal jeg sige Lidt om Fordelen ved at afholde Udgiften i Anledning af dette Lovforslag paa den forudsatte Maade. Et æret Medlem (Tvede) sagde: Men det er jo et Foretagende, som man antager kan betale sig, og ved et saadant skal man mindre end ved noget andet gaa til at udstede Obligationer. Det forekommer mig at være en lidt underlig Betragtning, thi skal man belægge noget Foretagende med et Laan, saa maa det vel inarest være et økonomisk forsvareligt og produktivt Foretagende. Det forekommer mig uimodsigeligt, i alt Fald efter mit Skjøn, at der kan man rettest og bedst gjøre det. Nu er Spørgsmaalet særlig for den Minister, der har med Jernbanevæsenet at gjøre, om det vil være forsvareligt under de nuværende Forhold, efter den Udvikling, vi ere komne til, at gaa en anden Vej med Hensyn til Tilveiebringelsen af Pengemidlerne, og det forekommer mig da, at man med nogen Føie kan besvare det betragtende, ganske særlig med Hensyn til et Anlæg som det omhandlede. Hvad vi have anvendt til Jernbaner i de senere Aar eller i en overskuelig Fortid, kan der være forskjellige Meninger om. Helst maa vi vel se hen til det sidste Statsregnskab for Finantsaaret 1888—89, hvor det er opgjort til 152,744,302 Kr. 07 Øre; men dertil maa lægges 7,496,060 Kr. 56 Øre, hvorefter Oplysning vil findes paa Statsregnskabet for 1886; dette Beløb er fremkommet ved Overtagelsen af de sjællandske Baner. Den Sum, som i Nutiden eller i en overskuelig Fortid er anvendt til Jernbaner hos os, er altsaa saadant Noget som 160 Millioner. Men regne vi ud, hvad der er anvendt til Jernbaner, er der en Post, som ofte ikke tages med; det er den paa Finantslovens § 27, som kommer igjen hvert eneste Aar. Det er Anlægsomkostninger, der som bekjendt regnes Indenrigsministeriet til Skade ved mange Leiligheder. Naar de ærede Medlemmer opregne Driftsomkostningerne og regne Procenten ud, glemme de ikke at tage Udgifterne paa § 27 med. Det er 3 Mill. aarlig til Jernbaner, de maa lægges til den øvrige Udgift, men de ere ikke regnede med af det ærede 3die Medlem for 11te Kred (Th. Nielsen). Det maa man ikke glemme, at der hvert Aar er betydelige Udgifter til Stationer og Udstaffelse af Materiel, ofte fordi man venter noget forøget Trafik. Det er altsaa en ganske forsvarelig Sum, Nutiden har paataget sig at udrede til Fremstaffelse af Jernbaneanlæg, og hvad dermed staar i Forbindelse, og der kan saaledes vel reises det Spørgsmaal, om det ikke paa dette særlige Omraade er forsvareligt at

lade Fremtiden bære Noget af Byrderne. Det forekommer mig at være særlig forsvareligt for Jernbanernes Vedkommende, fordi de i højeste Grad komme Fremtiden til Gode. Det er Anlæg, som vordende Medborgere i Landet faae Nytte af. Ganske særlig gjælder det for de Baner, som det ærede Medlem (Th. Nielsen) spærmer for, Opdyrkningsbanerne. Vi have Baner nok i Sjælland, som give et maadeligt Bidrag til Jorrentningen, som give Understud. Det er for vedkommende Egnsskuld, for at op hjælpe Befolkningen, at man anlægger dem. Der er altsaa god Forstand i at sige, at Fremtiden ogsaa skal være med til at forrente Anlægsudgifterne og derfor fordele Amortifikationen og Jorrentningen paa en længere Aarrække. Det forekommer mig at være endnu mere forsvareligt, naar man ser paa de store Summer, der i en Række af Aar ere udrede, uden at der er gjort Gjæld. Seg kan derfor stadig tillade mig at anbefale, at man vedtager § 5 tilligemed de andre Paragrafer. Der er jo ikke stillet Vædringsforslag, men jeg veed meget godt, at Disjensen fremkommer derved, at nogle ærede Medlemmer agte at stemme imod § 5's Vedtagelse. Forkastes den, hvilket jeg dog ikke tror paa, vil jeg anse det for uheldigt for Lovforslaget.

Th. Nielsen: Den ærede Minister tog dog feil, naar han mente, at de Poster, han omtalte paa § 27, ikke vare regnede med til Anlægssummerne; thi det vare de. Det er meget muligt, at de hellere burde regnes med til Driftsudgifterne. Det er en anden Sag. Den ærede Minister bemærkede fredeles, at han skulde ikke komme ind paa, hvad der var Skyld i Understudet, men bemærkede dog, at man ligesaa godt kunde sige, at det var de store Jernbaneanlæg, der havde foranlediget det, som Udgifterne til Militærvæsenet, for det kunde man sige, dersom Udgifterne til Jernbaneanlægene havde været større fra 1876 til nu end tidligere, men det er jo ikke Tilfældet, forudsat da, at man holder Kjøbet af de sjællandske Jernbaner udenfor. Derimod er det aldeles faktisk oplyst, at Forsvarsudgifterne ere stegne med 8—10 Mill. Kr. aarlig, og derved er det store Understud fremkommet. — Den ærede Ministers Bemærkninger iøvrigt stude jeg ingen Anledning til at imødegaa; de vedrøre jo ogsaa nærmest den anden Del af Forslaget.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 7de Kred har Ordet for en kort Bemærkning.